

"...mitähän jos perustaisi kotimuseon... tai jos ryhtyisi sukututkijaksi... mutta ensin lähden kuitenkin HOLLOLAAN!"

LUHTIKYLÄN TUISKUN
SUKUYHDISTYS r.y.

J Ä S E N L E H T I
NO 4 1991

TUISKU 4
ilmestyy
vko 17/1991

LUHTIKYLÄN TUISKUN SUKUYHDISTYS r.y.
Sukuseurojen Keskusliiton jäsen

SISÄLTÖ

LEHDEN TEKIJÄT

Elo Tuisku-
Heikkilä
(90)659 530

Marja Aaltonen-
Eloranta
Seppo Eloranta
(90)411 563

Meidän puolem-
me voit kään-
tyä lehteä kos-
vissa asioissa.

SUKUSEURAN ASIOITA HOITAA

sihteeri
Maija Pekkala
(918)651 388
Osoite:
16600 JÄRVELÄ

Tervetuloa Hollolaa..3
Elo Tuisku-Heikkilä

Haikon Sukukokous
Kesä 90.....5
Seppo Eloranta

Puhtilan Haara.....8
Pauli Helén

Sukuviesti.....9

Kotimuseo.....10
Seppo Eloranta

Sukukirjat.....12
Jäsenet.....14
Ylimmääräinen Suku-
kokous Hollolassa...15

Vaakunat ovat loppuneet. Uusi
painetaan kun nimenmuutosehdo-
tus on käsitelty elokuussa 91.
Uutta **VAAKUNAPOSTIKORTTIA** voit
tilata samoin kuin kirjoja.

TERVETULOA HOLLOLAAN!

Kun sukuyhdistyksemme perustettiin allekirjoittaneen ehdotuksesta huhtikuun 17. päivänä 1960, se sai nimen Luhtikylän Tuiskun sukuyhdistys, rekisteröinnin jälkeen saatettiin loppuun lisätä ry. Tämä nimi valittiin niitten tietojen perusteella, jotka jo silloin olivat olemassa.

Mutta toiminta laajeni, ja tällä hetkellä sukumme tutkijoita on lähes parikymmentä. Näin tutkimustiedot lisääntyivät ja on tullut aika miettiä nimen muutosta. Sukukokouksessa Haikossa Hilikka Linna ehdottikin nimeksi **Tuisku-Camenaesus** sukuseura, ja ehdotus sai täyden kannatuksen. Nimenmuutokseen on useita syitä. Luhtikylä-nimi voidaan hyvin perustein jättää pois, sillä sukua on laajalti Etelä-Hämeessä ja Uudellamaalla. Siitäkin huolimatta, että kantaäitimme Beata kuoli Luhtikylässä ja haudattiin Orimattilaan ja kantaesämme Heikki Hannunpoika Hollolaan, ja heidän jälkeläisiään asuu toki yhä Luhtikylässä, ei tämä kylä ole uusien tutkimuksien valossa kaikkein tärkein paikka (ei siitäkään syystä, että Luhtikylässä kiinnostus sukuyhdistykseen on jokseenkin vähäistä). Painopisteet ovat nyt laajemmalla.

Mitä tulee Camenaesus-nimeen, me kantaäitimme Beata Camenaesin kautta liitymme tähän sukuun voimakkaasti, ja onhan tämä suku "merkittävä itähamäläinen pappissuku", kuten Anita Tuurala tähdentää. Itse asiassa me tunnemme Camenaesus-sukua aika paljon.

Näin on nimenmuutos erittäin suotava. Mutta koska yhdistyksen nimen muuttaminen vaatii sääntöjemme mukaan kaksi kokousta, päätti sukuyhdistyksen hallitus pitää ylimääräisen sukukokouksen Hollolan historiallisessa ja Tuiskun suvullekin merkittävässä kirkonkylässä ensi elokuussa. Tässä Tuisku-lehdessä ovat ylimääräisestä sukukokouk-

sesta tarkat tiedot ohjelmineen kaikkineen.

Ylimääräisen sukukokouksen ohjelma on suunniteltu perusteellisesti ja tuo elokuinen sunnuntai, toivottavasti kaunis, tulee varmasti olemaan kaikille osanottajille miellyttävä kokemus! Kuten sanottu, paitsi päivän ohjelma myös siihen liittyvät tutustumiskohteet on tarkoin selostettu tässä lehdessä.

Älkää unohtako hyvää ja halpaa lounasta!

Toivotan kaikki sukuyhdistyksen jäsenet sydämelisesti tervetulleiksi Hollolan kirkolle sunnuntaiksi, elokuun neljänneksi päiväksi.

Elo Tuisku-Heikkilä
puheenjohtaja

J O H T O K U N T A 1991-3

SIHTEERI MAIJA PEKKALA

Sukukokous valitsi yhdistyksen uudeksi sihteeriksi Maija Pekkan Kärkölästä.

Maija on yhdistyksen aktiivitutkijoita, viime kesänä ilmestyneen Sukukirja 3 tekijä.

Maija asustaa Kärkölässä, Ali-Airolan tilalla. Pihamaalla vilistää lammaskatras ja kalkkuna parvi. Siviiliammatiltaan Maija on farmaseutti.

Onnea Maijalle uudessa tehtävässään.

puheenjohtaja
Elo Tuisku-Heikkilä
Helsinki
varapuheenjohtaja
Erkki Tuiskunen
Orimattila
sihteeri
Maija Pekkala
Kärkölä
rahastonhoitaja
Marja Aaltonen-Eloranta
Helsinki
jäsenet
Pauli Helén
Tampere
Matti Tuiskula
Askola
varajäsenet
Anneli Lehtonen
Hollola
Teemu Riihelä
Hollola

HAIKON

SUKUKOKOUS – KESÄ 90

Sukukokoukset ovat sukuseuratoiminnan suurinta antia. On ilahduttavaa, miksei myös yllättävääkin, tavata sukulaisia, joita on tavannut kymmenen-kaksikymmentä vuotta sitten enovainaan lankomiehen hautajaisissa.

Vuoden 90 Tuiskujen sukukokous pidettiin Haikon kartanossa, joka puolin ja toisin valittamatta hoiti tehtävän mallikkaasti. Isä Taivaan lahjoitti lisäksi sukuseuralle kauneimmat kesäpäivänsä, voidaan kokouksen ulkoisiin puitteisiin olla kaikinpuolin tyytyväisiä.

Haikon kokouksen ohjelma soljui luentojen ja laajahkon näyttelyn merkeissä.

NÄYTTELY JA LUENTOJA

Esitelmät - luennot ovat tulleet sukukokoukseen jäädäkseen ja hyvä niin. Jaamme tietämyksen helmiä. Yhdistyksen perustaja ja kunniajäsen Hilikka Linna kertoi kevään myötä tutkimistaan "sotilasrullista". Marja Aaltonen-Eloranta ja Maija Pekkala kertoivat uunituoreista sukukirjoistaan. Anneli ja Pentti Lehtonen esittelivät kehittämänsä uuden taulutusjärjestelmän. Opettavaiseksi lopuksi kotiseutuneuvos Erkki Tuiskunen vei kuulijat Luhtikylän menneisyyteen elävöittäen sanaa dia-kuvin.

Iltapäivä rakentui leppoisisasti vaihtoehto-ohjelmiin, kulttuurin (Edelfelt), liikunnan taikka

Esko Tuiskulan paistamien ja - tavattoman suosion saavuttaneiden - ohukaisten merkeissä.

Mutta ilta ehti, ja silloin kokoontui juhlayleisö kartanon suureen saliin. Maistuvan illallisen ryyditti Risto Astikainen - suvun vävyjä - kertomalla mainetta niittäneistä suolakauppias-Tuiskuista, jotka ilmoja ja kaupungin huoveja uhmaten rahtasivat haikonrannasta korttelin suolaan toisensa jälkeen. Vaihtaen sen järjellisiin tarvekaluihin ja turkiksiin. Mikä sinänsä todistakoon Tuiskujen verrattomuutta eteensä katsovina yrittäjinä.

Ilta päättyi hauskasti kohtalokkaaseen sambaan, isoisoisä Erlandin kaihoisaan musteluun ja lainattuun nenäliinaan.

Kokouksen huomen valkeni aurinkoisena pyhäpäivänä. Porvoo kutsui kiertoajeluineen ja kirkkoineen. Sana sai siivet pastori Kari Kukkasen toimesta ja hartaana painuivat päät esi-isien ja äitien muistoa kunnioittaen.

VUOSIKOKOUS

Virallinen sukukokous päätti lämminhenkisen yhdessäolon. Käsitellyissä asioista mainittakoon yhdistyksen nimenmuutos, joka muuttaa Luhtikylän Tuiskun Sukuyhdistyksen - **Tuisku-Camenaesus Suku-seuraksi**. Aihetta valaisee puheenjohtaja tiedotteen pääkirjoituksessa. Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin vuorineuvos Risto Hovi ja sihteeriksi Maija Pekkala.

Puheenjohtajana jatkaa **Elo Tuisku-Heikkilä**. Hallitusta täydennettiin kahdella uudella jäsenellä varsinaisiksi jäseniksi valittiin **Pauli Helén** ja **Matti Tuiskula** sekä varajäseniksi **Anneli Lehtonen** ja **Teemu Riihelä**. Vanhoina hallituksen jäseninä jatkavat **Marja Aaltonen-Eloranta**, **Maija Pekkala** ja **Erkki Tuiskunen**. Hallituksesta jäivät pois **Hilkka Linna** ja **Tuulikki Tuomala-Jääsalo**.

Sukukokous kutsui yhdistyksen järjestyksessä

KUNNIAJÄSEN HILKKA LINNA

Kesäinen sukukokous Haikossa kutsui sukuyhdistykselle järjestyksessä toisen kunniajäsenen.

Hilkka Linna elvytti yhdistyksen toiminnan joitain vuosia sitten. Hänen aktiivisen tutkimustyönsä myötä löytyi joukko muita "tuisku"-tutkijoita. Siinä perusta, jolle oli hyvä rakentaa. Yhdistyksemme tutkijamäärä onkin poikkeuksellisen suuri.

Hilkan kirja - Sukukirja 1 - on peruskirja, jonka ympärille muut tutkimukset sijoittuvat. Vaikka Hilkka jättikin yhdistyksen sihteerin työt, hän ei suinkaan ole jättänyt sukututkimuksia, vaan on edelleen meidän nuorempien tukena ja oppiäitinä.

Kunniajäsen no 1 on Terttu Koivisto, Hilkan sisar.

Luhtikylän
Tuiskun
Sukuyhdistys
r.y:n

**YLIMÄÄRÄINEN
SUKUKOKOUS**

4.8.1991
klo 12.00

Hollolan Kunnantuvalla
(kirkon vieressä)

Käsiteltävät
asiat
- Yhdistyksen
nimenmuutos
2.käsittely

TERVETULOA!

toisen kunniajäsenen yhdistyksen elvyttäjän ja pitkäaikaisen sihteerin Hilkka Linnan.

Haikon muisto elää, sen ystävällinen, aurinkoinen ilmapiiri lämmittää mieliämme aina seuraavaan sukukokoukseen ja kukaties vielä senkin ylitse. **7**

Pauli Helén

TUISKU-CAMENAEUS SUVUN

PUHTILAN-HAARA

Henrik Hannunpoika Tuiskun ja Beata Severinuksentytär Camenaeen pojanpojan, Heikki Heikinpoika Tuisku-Heikkilän (B-b, ks. H. Linna: Sukukirja 1, s.14) ja vaimonsa Riittan poika Kustaa Heikinpoika syntyi Orimattilassa 17.2.1727. Hän avioitui 1.1.1756 Hollolan Toivolan kylän Sökärin eli Buchtilan talon tyttären, Ulrica Buchtin kanssa. Tuohon aikaan avioliitot Länsi-Hollolan ja Orimattilan nuorten kesken olivat harvinaisia. Voikin siis epäillä, että avioliitto oli sukujen keskenään järjestämä. Epäily vahvistuu, kun tarkastellaan kummankin taustoja.

Heikki Heikinpojan isoisan äiti oli Beata Camenaea, joka oli Hollolan kirkkoherran Severinus Camenaeuksen tytär ja sitä kautta sukua papistossa enemmänkin. Luhtikylän Tuiskun ratsutilan isännäksi tuli kuitenkin Heikin vanhempi veli Samson Heikinpoika Tuisku, joten Heikin oli avioiduttava pois kotoa tai tila olisi ollut jaettava.

Ulrica Buchtin, s.1737 Hollolassa, isä oli Axel Bucht, Toivolan kylän Sökärin isäntä ja hän oli ollut Hollolan kihlakunnan talonpoikaissaädyn valtiopäivämiehenä Tukholmassa 1738-39. Ulrican äiti oli Anna Maria Roos, joka saattoi olla kirkkoherra Kristofer Roosin ja Anna Herkepaeuksen tytär, mutta tälle ei ole löytynyt varmoja todisteita. Ulrican setä, Gregorius Bucht, oli 1724 Hollolassa apupappina, sittemmin hän oli Nastolan kappalainen ja kuoli Rautalammin kirkkoherrana vuonna 1758. Gregorius Buchtin vaimo oli Sofia Krook, jonka veli Benedikt Krook oli Hollolan kirkkoherrana 1725-1749.

Näillä taustoilla Heikki Heikinpoika ja Ulrica olivat mitä sopivin pari keskenään naitettaviksi. Heikki oli ratsutilan poika ilman mahdollisuutta tulla isännäksi

ja Ulrica perisi talon ainoana lapsena. Heikistä tuli-
kin heti vuonna 1756 Sökärin isäntä, sillä Ulrican isä
oli kuollut noin vuonna 1742 ja Sökärin isäntänä oli
Ulrican isäpuoli, pitäjänkirjuri Anders Schierp.

Ulricalla ja Heikillä oli kuusi lasta, joista kolmella
on nykyisin eläviä jälkeläisiä erityisesti Hollolassa,
Asikkalassa, Koskella Hl, Lahdessa ja Helsingissä.
Heikki kuoli vuonna 1809 82-vuotiaana ja Ulrica vuonna
1821 84-vuotiaana. Sökärin tila jaettiin vuonna 1806
poikien Kustaa Kustaanpojan ja Juho Kustaanpojan kes-
ken. Kustaan talon nimeksi tuli Kerppilä ja Juhon ta-
lon nimeksi Mäki-Puhtila. Kumpikin talo on edelleen
suvulla periydyttyään aina pojalta pojalle.

Muistutuksena vanhoista pappissukulaaisista on Mäki-
Puhtilan nimenä 1800-luvun kirkonkirjoissa myös Kirk-
konenä. Tilan mailla olevaa iso kiveä nimitetään Sa-
kastinkiveksi ja sen lähellä on Sakastinpelto. Onpa
vielä vanhan maantien varressa Kirkkoporttikin, mitä
käytettiin ennen myös linja-autopysäkin nimenä.

SUKUVIESTI

1978-1990

Suvustaan ja perinteistä
kiinnostuneen ihmisen lehti

Sukuyhdistyksemme kuuluu
SUKUSEUROJEN KESKUSLIITTOON
yhtenä sen 80:stä jäsenes-
tä. Liiton tavoitteita on
mm kehittää sukuseuratoi-
mintaa ja yksi sen näkyvim-
mistä muodoista on **SUKU-**
VIESTI-lehti.

Lehden voi jokainen sukuseuralainen tilata edul-
liseen hintaan puh. 90-694 9320 tai osoitteesta:
Sukuviesti Työmiehenkatu 2, 00180 Helsinki.

Vuoden 1991 alusta on Liiton hallituksen jäsene-
nä toiminut yhdistyksestämme Marja Aaltonen-Elo-
ranta.

KOTIMUSEO -

KUNNIANOSOITUS ISÄIN TYÖLLE

Tuiskusten kotimuseo Orimattilan Luhtikylässä koostuu kahdesta vanhasta aitasta, joiden uumeniin on taltioitu käytöstä korjattua esineistöä. Museoesineet on jaoteltu käyttötarkoituksensa mukaan luonteviksi kokonaisuuksiksi. Niinpä esim. toisen aitan alakertaan on sommiteltu oluenpano "verstas" kaikkine tarpeellisine kaluineen, vaikka siitä paikasta lorottelisi tukevan juoman.

Kukaties rakkaus kotiseutuun, perinteeseen - esi-isien työn kunnioitus ja taltiointi niin sydämessä kuin käsinkosketeltavana ovat perimmältään olleet se siemen, josta tämä museohanke on kasvanut tähkäänsä.

Luhtikylän Tuiskusten vanhoissa aitoissa säilytettiin aluksi käytöstä poistettuja koti- ja maatalousesineitä, kunnes ajatuksen myötä valikoimaa karsittiin ja museohanke sai kyytiä. Kotimuseon perusta syntyi kuin itsestään - luontevasti - mikä ei suinkaan vähennä sen asioita.

Käynti museossa on elämys. Selkeät esinekokonaisuudet kertovat omaa elävää kieltään menneestä päivänpolttamasta elämästä ja uurastuksesta sen itsensä säilyttämisen puolesta, yhteisen hyvän eteen. Museossa, sen esineissä ja ympäristössä, elää Luhtikylän Tuiskujen henki; kaikessa on työn ja tekemisen leima - työkaluja ei ole säilytetty joutilaana ravistumassa vaan niihin on toimekas uurastus jättänyt hien polttaman jälkensä.

Kirjallista kotiseututyötä

Kotiseututyö, elävä yhteys laajaan sukuun, perinteen kunnioittava vaaliminen eivät ole vierasta museon isä Erkki Tuiskuselle. Toiselle kymmenelle nouseva kirjallisten tuotteiden synnyttäminen laajasta aihepiiristä kertoo uurastavasta mielestä. Erkki Tuiskusen viimeisin kirjallinen tuote on K.H.Tuiskusen elämänkerta "Henrik viides".

Mutta, työ jatkuu. Museota ja sen suomia toiminta edellytyksiä on tarkoitus kehittää.

- Sitä mukaan kun esille tulee vanhoja tallentamisen arvoisia esineitä, niitä asetetaan näytteille. Kyse ei ole vain tästä päivästä, Erkki Tuiskunen pohdiskelee. Tuiskusen kotimuseo on herättänyt ympäristössään ansaittua huomiota. Erityisesti koululaiset tekevät lisääntyvässä määrin tutustumisretkiä museoon. Erkki Tuiskunen suhtautuu leppoisesti asiaan: - Ne katselevat ja ihmettelevät, että mitä nämä nyt oikein ovat, tällöisiä vanhoja loppuun kuluneita esineitä.

Silloin on tärkeätä tietävä ja tunteva selostus. Ja kovin ihmeissään lapset sitten monesti kuuntelevatkin, että mihin ajankohtaan esineet ovat kuuluneet, miten ja mihin niitä on käytetty, Erkki Tuiskunen myhäilee hymyssä suin ja muistuttaa lapsille annettavasta isäin perinnöstä.

HUOM!

Erkki Tuiskusen kirjallista materiaalia on nähtävänä Orimattilan kirjastossa ajalla 22.4. - 2.5.191. Orimattilan kotieläinpuiston laajennushankkeen yhteydessä lisättiin maataloustyövälineiden osuutta. Mukana on myös Erkki Tuiskusen keräämää materiaalia. Näyttelyyn voi tutustua suven myötä.

Esineistöä on sukuseuran piirissä paljonkin

Mikään uusi asia ei tämäntyyppinen "kotimuseo"-harrastus Tuisku-Camenaesus sukuseuralaisille ole. Kooltaan - esineistöltään erilaisia kokoelmia on allekirjoittaneen saamien tietojen mukaan usempiakin. Tämä herättää ehkä ajatuksen mahdollisuudesta sijoittaa esineistöä samankaton alle ehjien kokonaisuuksien saamiseksi. Ehkä myös siitä, kuinka asiantuntevaa niiden museointi ja mahdollinen konservointi on. Mutta myös sen, mitä voidaan tulevaisuudelta tässä suhteessa odottaa ja mikä olisi silloin sukuseuran rooli. Asiantuntevaa ohjausta ja luentoja aiheesta ei liene mahdotonta järjestää, esim sukukokousten helmaan, vaikka esineistöä ei nykyisellään saataisikaan saman katon alle suojaan.

Vaikka Erkki Tuiskunenkin suhtautuu epäillen "yhteismuseo hankkeen" toteuttamiseen, hän näkee museotoiminnassa kuitenkin erään mahdollisuuden sukuseuroille. - Mutta, ei pidä tyytyä yksinomaan löytyvään esineistöön, vaan olisi säilytettävä myös henkinen perintö, Erkki Tuiskunen muistuttaa. -

Voisimme koota mm. äänitearkistoa - asioita ja tapahtumia, kertomuksia vuosien - vuosikymmenten takaa.

Allekirjoittaneen mielessä kummittelee ajatus, jonka toki myönnän hataraksi, Luhtikylässä sijaitsevan K.H.Tuiskusen kauppapuodin lunastaminen, kunnostaminen ja kalustaminen yhdistyksen yksityismuseoksi voisi kuitenkin toimia eräänlaisena ajatuspohjana siitä mitä yksityiset sukuseurat voisivat toimeen tarttuessaan saada aikaan.

Ihmisen elämässä on suurinta ja kauneinta kehittymisen - kasvun mahdollisuus. Tuiskusen laaja kotiseututyö kertoo nöyrällä ja elävällä tavalla niistä henkisen kasvun ja siunatun työn mahdollisuuksista, joita elämä ja rakkaus kotiseutuun - isänmaahan - meille perintönä tarjoaa.

Museoon voit tutustua ottamalla yhteyttä Erkki Tuiskuseen
puh. 918-851 116.

Kesällä valmistui kaksi uutta - Tuisku-Camenaeus SUKUKIRJAA - 2 ja 3.

SUKUKIRJAT

Marja Aaltonen-Eloranta

SUKUKIRJA 2 kertoo Maria Paavolan ja Heikki Hannunpoika Seppälän jälkipolvet (avioit. 1783). Kantatila oli Orimattilan Pitkälän Seppälä myöhemmin Mattila. Marian ja Heikin pojat Matti s 1786 ja Kalle s 1788 jatkoivat sukua. Matin jälkeläisiä on paljon, mutta Kalle avioitui vasta 36-vuotiaana ja kuoli jo neljän vuoden kuluttua. Hän ehti saada vain kaksi lasta, joista toinen jäi eloon. Valitettavasti tämä sukuhaara on sammumassa. Tämän sukuhaara tunnetaan nimellä Jauhikka.

Matin kolme tytärtä saivat runsaasti jälkeläisiä: Henrika Sofia Peltola (Rippa) s 1823 sai 16 lasta, joista yhdellätoista oli yhteensä 84 lasta. Henrikan pojat ottivat kaikki eri nimen, heidät tunnettiin nimillä: Peltola, Rekola, Mäkelä, Ojanen, Aallonen ja Koivisto. Tyttäret saivat avioliiton kautta sellaiset nimet kuin Anttila, Koskinen, Viinikainen ja Huovila. Tässä sukuhaarassa on vallinnut sellainen nimien paljous, ettemme nimien perustella tunnista sukulaisuuttamme.

Saara Loviisa Anttila s 1825, sai vain kaksi lasta ja kaksi lastenlasta. Heidät tunnetaan Aholoina ja Valkosina.

Vilhelmiina Simolin s 1829, kahdeksan lasta ja 30 lastenlasta. Vilhelmiinan jälkeläisiä ovat mm. Hirvelät, Säijälät, Kolsit, Kelkolat, Liedenpohjat.

Maija Pekkala

ETOLENIT - SUKUKIRJA 3

Sukukirja 3 kertoo 1781 avioituneen Sofia Kallentytär Etolenin Hollolan Uskelan Isäntälästä ja rusthollari Johan Samsoninpoika Tuiskun Luhtikylän Tuisku-Ylitalosta jälkeläiset. Heidän kaksi poikaansa 1787 syntynyt Kalle ja 1795 syntynyt Johan asuivat molemmat Luhtikylässä. Kalle sai neljä lasta, kolmella jälkeläisiä ja Johan kolmesta lapsesta yksi jatkoi sukua.

Sukuhaarasta löytyy seuraavia sukunimiä: Nikula, Tuomela, Pusila, Pärhä, Etola, Huovila, Alestalo, Hutto, Selin, Eerola, Levantin ym.

Hilkka Linna

SUKUKIRJA 1

Sukukirja 1 on Tuisku-Camenaesus-sukukirjojen perusteos. Kirja kertoo kantaisästä Heikki Hannunpojasta kaiken sen minkä olemme saaneet ongittua tietoomme sekä hänestä että hänen pojistaan.

Lisäksi kirjan toimii kaikkien tästä suvusta tehtävien kirjojen sukupolvi numerointirunkona, mitä seuraten voimme helposti seurata kuinka monetta polvea olemme Heikki Hannunpojasta.

KIRJATILAUKSET

Hilkka Linna	p 90-789	970
Marja Aalto-		
nen-Eloranta	p 90-411	563
Maija Pekkala	p 918-651	388
Tuovi Tuura	p 918-73	863

hinnat

Sukukirja 1	200,-
Sukukirja 2	250,-
Sukukirja 3	100,-
Postikortti	4,-

+ postimaksu. **13**

JÄSENET!

Haikon Sukukokouksen päätöksen mukaisesti on jäsenmaksu 30 mk/vuosi ja perheenjäsenet 10 mk/vuosi. Eli kolme henkinen perhe maksaa 50 mk, viisi henkinen 70 mk jne.

Maksu suoritetaan tilille
KOP Hki-Katajanokka
101 840 - 17 632

Merkitse suoritukseesi selvästi nimesi ja osoitteesi. (Viimeksi tuli joitain maksuja joita emme ole pystyneet tunnistamaan, koska lähettäjän nimi puuttui kokonaan.)

TUISKU-CAMENAEUS

SUKUSEURA

PÄIVÄN OHJELMA

- 10.00-11.00 Mahdollisuus osallistua Jumalan-palvelukseen Hollolan kirkossa
- 11.15-12.00 Opastettu tutustuminen 1400-raken-nettuun Hollolan kirkkoon
- 12.00-12.30 **SUKUKOKOUS** Kunnantuvalla kirkkoa vastapäätä
- 12.30-14.00 **LOUNAS** Kunnantuvalla
- 14.00 - Halukkaille seuraavat kohteet:
- KAPATUOSIAN MÄKI ja näkötorni (Linnavuori ollut käytössä ainakin 1000-1300-luvuilla)
 - HOLLOLAN KOTISEUTUMUSEOT (Esinemuseo vanhassa viljamakasiinissa ja Hentilän talomuseo-alue kävelyetäisyydellä)

Lisäkohteita lähistöllä

- Hollolan lohilammikko
- Kultarannan mansikka
- Hollolan uimaranta
- Pyhäniemen kartano ja taidenäyttely

Lähtökahvit saatavissa Kunnantuvalla.

HINTA: Lounas 70 mk/hlö, lapset 4-12 v 35 mk
(Tuvan seisovapöytä, täytekakkukahvit)

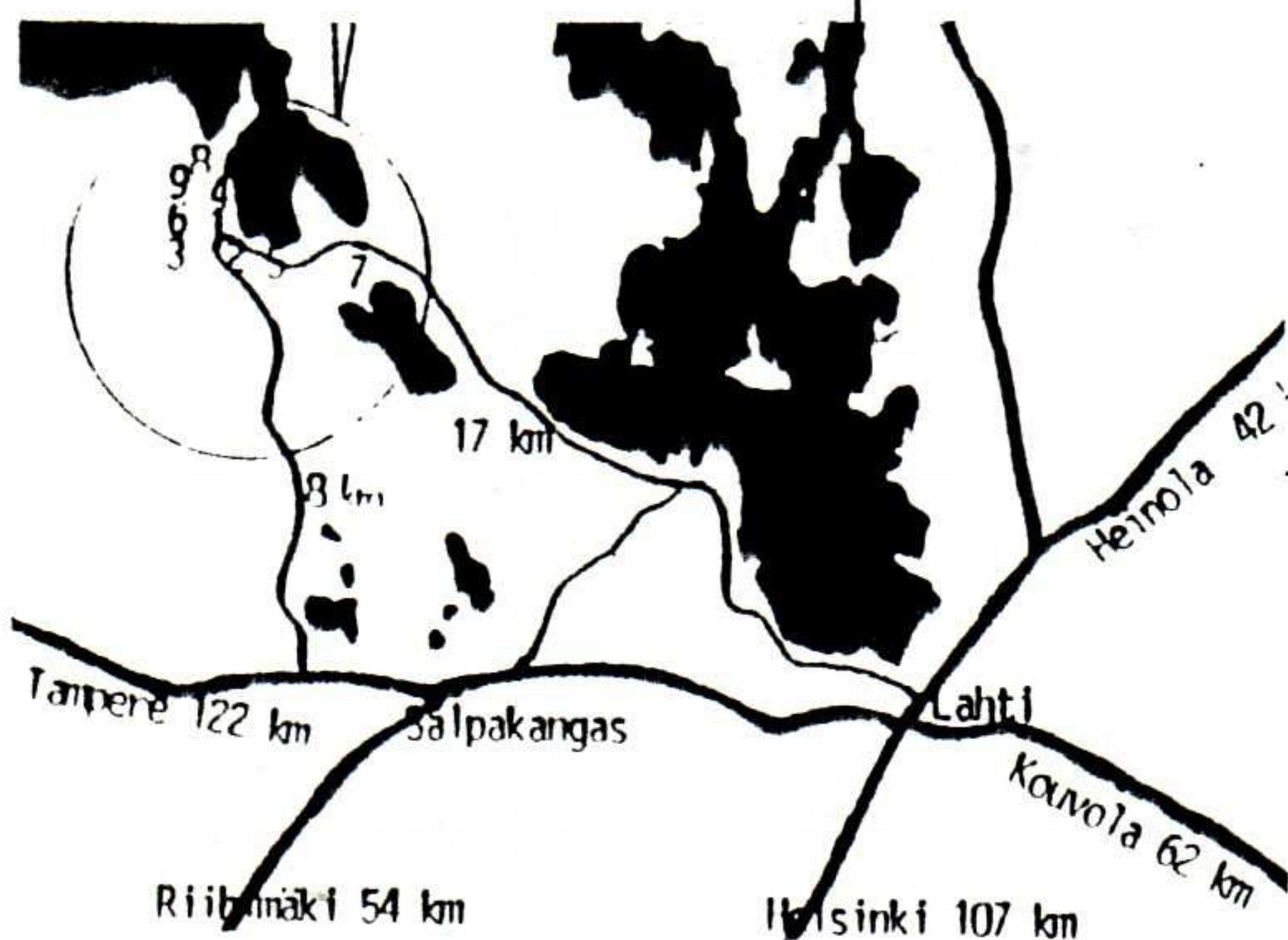
LINJA-AUTO Lahden linja-autoasemalta klo 9.15, 11.00, 11.30, paluu klo 16.15

ILMOITTAUTUMINEN: lehdestä löytyy kaavake, jonka voit palauttaa tai soita (iltaisin) Maija Pekkalalle 918-651 388 tai Marja Aaltonen-Elo-rannalle 90-411 563.

TUISKU-CAMENAEUS SUKUSEURA

YLIMÄÄRÄINEN SUKUKOKOUS HOLLOLAN
KUNNANTUVALLA sunnuntaina 4.8.1991
klo 12.00

Kokouksessa käsitellään LUHTIKYLÄN TUISKUN
sukuyhdistyksen nimen muuttaminen ylläole-
van otsikon mukaiseksi asian toisessa rat-
kaisevassa käsittelyssä.

1. Hollolan kirkko	6. Museot; Hentilän talomuseo
2. Hollolan kunnantupa	Esinemuseo
3. Hollolan Taideyhdis-
tyksen kesänäyttely	7. Pyhäntien kartano
4. Kanatuosian linnavuori	8. Seurakunnan leirikeskus
5. Lohilammikko	Parinpelto
	9. Vakaumuksensa puolesta
kaatuneiden hautausmaa

ILMOITTAUTUMISET (ruokailua varten) tulee olla
perillä 15.6.91 mennessä. Ylimääräiseen sukuko-
koukseen voi osallistua ilmoittautumatta.